

hov for en efterprøvning. Tillige vil kredsen af klageberettigede kunne præciseres nærmere.

Bestemmelserne i nr. 2 om afskæring af den generelle administrative rekurs skal ses i sammenhæng med bestemmelserne i § 19, stk. 1, hvorved miljø- og energiministerens, henholdsvis trafikministerens beføjelser til at træffe afgørelser i medfør af loven helt eller overvejende tænkes delegeret en institution under ministeriet eller andre myndigheder.

Klager over udbud, som foretages som led i gennemførelsen af aktiviteter efter loven, behandles efter de almindelige regler om klage over offentlige udbud.

Miljø- og energiministeren kan ifølge stk. 5 fastsætte regler om betaling af gebyr ved indbringelse af en klage for ankenævnet. Herunder vil der bl.a. kunne fastsættes regler om gebyrets størrelse og beregning. Tillige kan ministeren fastsætte regler om nævnets sammensætning ved behandling af de her omhandlede klager. Derved kan det sikres, at nævnet i disse sager har den fornødne økonomiske og tekniske sagkundskab omkring energibesparelsesforhold.

Til § 21

Ifølge stk. 1 kan miljø- og energiministeren og Energiklagenævnet kræve, at de i bestemmelsen nævnte personer, virksomheder, myndigheder m.v. udarbejder og meddeler alle oplysninger, som skønnes nødvendige for at varetage deres opgaver efter loven, herunder også oplysninger til brug ved afgørelsen af, om et forhold er omfattet af loven. Oplysningspligten omfatter bl.a. regnskaber, tekniske specifikationer, kontrakter m.v., uanset om de findes som dokumenter eller elektronisk lagrede data. Pligten omfatter tillige udarbejdelse af materiale, f.eks. statistikker eller indberetninger om salg af produkter m.v. af betydning for energibesparelser. Eksempelvis omfatter bestemmelsen mærkater, oversigter over apparatyper m.v. til brug for tilsynet med energimærkningen.

Miljø- og energiministeren kan ifølge stk. 2 fastsætte regler om, hvilke oplysninger der omfattes af stk. 1, og hvorledes oplysningerne skal meddeles. Der vil bl.a. kunne opstilles regler om, at nærmere angivne oplysninger skal indsendes på nærmere angivet måde eller på nærmere fastsatte tidspunkter.

Til § 22

§ 22 indeholder strafbestemmelser, som skal medvirke til at sikre lovens overholdelse. Bestemmelserne svarer til tilsvarende bestemmelser i anden tilsynslovgivning. Der kan således idømmes bøde for meddelelse af urigtige eller vildledende oplysninger, undladelse af at afgive oplysninger, manglende efterkommelse

af nærmere angivne påbud, overtrædelse af mærkningsbestemmelserne i § 16 samt hindring af udtagelse af produkter til kontrol af energimærkning. Bestemmelserne finder anvendelse, med mindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning.

Til kapitel 8

Til § 23

Lov nr. 224 af 28. maj 1982 om mærkning og oplysningspligt vedrørende forbrug af energi erstattes af bestemmelserne i denne lovs kapitel 5. Bestemmelserne i stk. 2 indebærer, at bekendtgørelser, der er fastsat i henhold til den nævnte lov, forbliver i kraft, indtil de afløses af bekendtgørelser i henhold til denne lov.

Til § 24

I lov nr. 485 af 12. juni 1996 om fremme af energi- og vandbesparelser i bygninger foretages 3 mindre ændringer, som har til formål på forskellig måde at sikre en mere hensigtsmæssig administration af den nævnte lov, herunder ved at indføre tilsvarende bestemmelser om klageadgang som i nærværende lovforslag. Det er derfor fundet hensigtsmæssigt at optage disse bestemmelser som en del af lovforslaget.

Til nr. 1

Ændringen indebærer, at miljø- og energiministeren kan fastsætte regler om energikonsulenternes betaling til dækning af de i bestemmelsen nævnte myndighedsopgaver.

Energikonsulenterne varetager energimærkningen af bygninger i medfør af loven om fremme af energi- og vandbesparelser i bygninger. Energimærkningsordningen administreres af 2 registreringsudvalg for henholdsvis små og store ejendomme, som tager sig af efteruddannelse og anden generel servicering af konsulenterne, og som tillige udfører visse myndighedsopgaver (godkendelse af konsulenter, tilbagekaldelse af godkendelser og kontrol af kvaliteten af konsulenternes arbejde). Det er hensigten, at registreringsudvalgene skal hvile økonomisk i sig selv gennem betaling fra konsulenterne.

Den betaling, som udvalgene opkræver fra konsulenterne, medgår fortrinsvis til dækning af efteruddannelse o.l., og betaling for disse ydelser beror på et aftaleretligt forhold mellem udvalget og konsulenten.

Det er fundet hensigtsmæssigt at præcisere, at beløb til dækning af udvalgenes myndighedsopgaver kan opkræves som nævnt i bestemmelsen. Beløbet beregnes på grundlag af foregående års omkostninger til disse opgaver.